

ektiv kriminalitetsbekæmpende indsats i området, bekæmper hærværk og graffiti, og – at kommunen i kontrakten med ungdomshuset indfører opsigelsesbestemmelser i tilfælde af misligholdelse af betingelserne for huset.« (Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Dette forslag til vedtagelse vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der var ingen korte bemærkninger. Vi går så til ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at set fra Venstres synspunkt er det her et kommunalt anliggende. Det er alene et spørgsmål, der henhører under Københavns Kommune.

Jeg synes også, at vi i de redegørelser, vi har fået fra to af regeringens ministre, velfærdsministeren og justitsministeren, har fået en god beskrivelse af, hvad der er op og ned i denne sag, og hvor formalia er placeret.

Vi kan på den baggrund ikke støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Dansk Folkeparti, men vi kan langt hen ad vejen godt forstå de motiver, der har drevet Dansk Folkeparti til at rejse debatten her og til at fremsætte forslaget.

Vi er også på lange strækninger dybt, dybt forundrede i Venstre over Københavns Kommunes håndtering af det her alvorlige spørgsmål.

Vi synes, at kommunen i den grad har forsømt at sætte fornuftige, realistiske tilbud op for en gruppe børn og unge, ligesom vi i høj grad synes, at man har forsømt at håndhæve gældende regler og orden. Vi synes også, at man skal tage hensyn til naboer, butiksindehavere og andre i lokalområdet. Vi tager som en selvfølge, at der finder de høringer sted, som skal finde sted; at lov og orden bliver opretholdt; at man også tager hensyn til de mennesker, der bor og lever i lokalområdet, og som har et arbejde, de skal passe, som har nogle små børn, som de skal opdrage i det kvarter, som har nogle butiks- og forretningsmæssige interesser, som man naturligvis skal respektere, og som er helt legitime, og som der også skal værnes om.

I det hele taget er vi meget uforstående over for, hvordan sådan en relativt lille flok utilpassede, småkriminelle, forkælede unger har kunnet

få lov til at hundse rundt med en hel bydel og en hel borgerrepræsentation og en overborgmester, som netop har stået og været nærmest handlingslammet uden at sige til og fra og uden at skride ind. Det synes vi har været beskæmmende at iagttage.

Vi er i det hele taget meget lidt forstående over for, hvorfor samfundet skal overgå sig selv i tilbud til nogle børn og unge, som øjensynligt ikke – i hvert fald i fornødent omfang – passer deres skole, passer deres job, og passer deres fritids- og ungdomstilbud, og som for os at se på lange strækninger bidrager med meget, meget lidt til deres eget underhold og til samfundets opbygning, men derimod ter sig som nogle forkælede unger, der forventer, at det hele ligger parat til dem, og som er utilpassede og begår kriminalitet, hvis de ikke lige får det, som de vil have.

Det, vi har været vidner til med bål i gaderne, ildspåsættelse af skarnkasser, affaldscontainere og biler er at betegne som kriminalitet, og der skal skrives ind over for det. Vi kan ikke have, at politiet eller andre myndigheder ser igennem fingre med det, for det, der kan synes småt og som født af en stemning, forplanter sig lynhurtigt til en kriminel karriere, som kan blive til noget, der er meget, meget værre, og det kan og vil vi ikke acceptere.

Derfor skal kommunen kende og vedstå sit myndighedsansvar og gribe fat i hver ung og dennes familie og sørge for, at der bliver afholdt forældresamtaler, givet forældrepålæg og i det hele taget lavet en handlingsplan for den unge, så den unge kan komme på ret køl, passe sin skole og passe sit job.

Så vil jeg også gerne sige til forældrene: Der er noget, der hedder forældreansvar, og det er alt, alt for tydeligt med det, vi har været vidner til på Nørrebro i de her sammenhænge i de seneste år, at de pågældende forældre ikke lever op til deres forældreansvar. Det skal de, og det bør de. Det er deres børn, det er ikke samfundets børn. Der er altså en grund til, at samfundet stiller skole- og fritidsaktiviteter til rådighed. Der er en grund til, at man får en børnecheck. Man har som forældre en pligt til at følge med i, hvad ens børn foretager sig, nemlig om de passer deres skole, om de passer deres fritidsklub, om de har læst lektier og de får deres madpakke med. De forældre, der ikke kan finde ud af det i forhold til de unge, utilpassede, småkriminelle typer, vi ser rende rundt her, lever på ingen måde op til deres forældreansvar. De skulle tage og skamme